

Gözlerim Isıtır Ellerini
Mustafa Babayiğit

Şiir Antoloji Yayınları©

www.siirantoloji.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Ahmet Güler

Sayfa Tasarım: Baran Ekber

Kapak Tasarım: Kemal Taşçı

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Şubat 2026

ISBN: 978-625-9330-80-8

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

GÖZLERİM ISITIR ELLERİNİ

Mustafa Babayıđit

Kızlarım Ece ve Hazal'a...

İÇİNDEKİLER

YAZAR HAKKINDA	9
ÖN SÖZ.....	11
Bir Rüya	13
Sınırların Ötesi.....	14
Kaptan.....	15
Gönül Teyze.....	16
Perişan Dalgalar.....	17
Babam	18
Rüzgârın Şarkısı.....	19
Barut Fıçısında Sonsuzluk.....	20
Düş Kapanı.....	22
Delice Yağmur.....	23
Çocuk.....	24
Korku	26
Göçmen	27
Hayat	28
Kendin İçin.....	29

Sanrı	30
Nerdesin.....	31
Dođu.....	32
Tutacak mısın Ellerimi.....	33
Serdiğim Güller	34
Çırpınış	35
Şikâyet	36
Gözlerim Isıtır Ellerini.....	37
Güneşin Altında Işıksız Kalmak.....	38
Ömrüm Bir Yokuş	39
Bir Kırık Hatıra.....	40
Ekmek Sabahı.....	41
Yarım Kalmış Bir Sigara.....	42
Hazal	43
O Kadar Yoksun İşte.....	44
Kanayan Yara	45
Ece	46
Öksüz	47
Biz.....	48
Yoksunluk.....	49
Acılara Boğulmak.....	50
Şehir	51
Sızı	52
Kırık Saz.....	53
Nal Sesi.....	54

YAZAR HAKKINDA

Mustafa Babayigit, 1966'da Afyon'da doğdu. Eğitimini Söke'de ve KTÜ İktisat Bölümü'nde tamamladıktan sonra özel sektör ve kamu hizmetinde uzun yıllar çalıştı. Hayatı boyunca edebiyatla iç içe olan Babayigit; şiirlerini tanıklıklarından, yaşanmışlıklardan ve derin kişisel anılardan süzerek kaleme alıyor. İki kız babası olan şair, ilk kitabı Gözlerim Isıtır Ellerini ile hayatın en yalın, en sahici duygularını okurla buluşturuyor.

ÖN SÖZ

Bazı duygular vardır; yaşanırken konuşulmaz, anlatılmaz, yazıya dökülmez. İçte birikir, zamanla ağırlaşır. Yıllar geçer, şehirler değişir, insanlar gelir geçer ama o duygular kalır. İşte bu şiirler, kalanların sesidir.

Bu kitap, bir hayatın aceleyle anlatılmış özeti değil ağır ağır süzölmüş tortusudur. Soğuk sabahlarda işe gidenlerin, bekleyenlerin, susanların; babaların, çocukların ve eksik kalan cümlelerin izini taşır. Kimi zaman bir şehir konuşur dizelerde, kimi zaman bir masa, kimi zaman yarım kalmış bir sigara. Kimi zaman da bir çift el...

Şair burada kendini anlatma derdinde değildir, yaşamışlığın bıraktığı izi görünür kılmak ister. Çünkü bazı hayatlar yüksek sesle yaşanmaz ve bazı acılar bağırmas. Ama yine de unutulmaz. Bu şiirler, unutulmayanların defteridir. Okur, bu sayfalarda kendi soğuşunu da sıcaklığını da bulabilir. Çünkü umut bazen en çok ayazda belli olur. Ve bazen bir insanın gözleri, gerçekten de bir başkasının ellerini ıstabilir.

BİR RÜYA

Bir rüyaya yolculuk yaptık ama kimse uyumuyordu.

Rakıya düşen suyun ağladığını gördüm ben...

İncir ağacının sütünü içtim sanki.

Dağlandı içim, kan oldu.

Çaresi gözlerindi...

Bu lanet kasabada aldığın nefesti.

Yoksun ya su bile ağladı...

SINIRLARIN ÖTESİ

Kendine yetebilen bir ruha
Yalnızlık kendinden ayrı düşmektir,
Kimsesizlik değil.
Gökyüzüne bıraktım
Şemsiyelerimi, koruyucu yalanları...
İnandım ki gökkuşağı
Sarmalar düşlerimi;
Rengiyle, sessizce...
Sen hangi renge boyandın,
Bilmediğim bir gölgede?
Ne nefeste buldum seni,
Ne o soluk, kısık mavide.
Yürüdük, özgür...
Ne kaldırım tanıdı adımlarımızı,
Ne gökyüzü gördü izimizi.
Baksana,
Örtmüşler üstümüzü,
Yıldızsız bir geceyle.
Yine de her şey rengârenk;
Kandırıyor bizi,
Sınırların ötesine...

KAPTAN

Bir kez yağdı bize yağmur,
Sonra güneşin laneti vurdu.
Yandık, kavrulduk,
Bulutlar kayboldu.
Ay küstü, doğmadı bir daha,
Yıldızlar diken diken,
Gökkuşığı bir hayal.
Büyük Tufan'da kaptan benmişim,
Gemim yitik
Ağrı Dağı civarında.
Ne özümü buldum,
Ne geçmişimi.
Kurumuş nehrin yatağında,
Kaybolmuş gemimin rivayeti.
Bereketim dünyada kaldı;
Aramayın beni,
Bakmayı bilen görür...